

EDINOST

izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekih, četrčkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: ...

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo.

Nežadno, reklamacije in oglase sprejema upravitelj ulica Molino piccolo št. 8, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpisne reklamacije so prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. edinosti je moč“.

POZIV

do Slovencev tržaških in okoličanskih!

Da podpremo še boljše volilne protesta, poslana na Dunaj, prosi podpisano pol. društvo vse slovenske narodnjake, katerim so znane kakoršnesibodi nezakonitosti dogodivše se o volitvi za V. kurijo in III. kolegij, da se potrudijo v „Delalsko društvo“ (Via Molin piccolo št. 1), kjer bodo nalašč za to najet uradnik od 31. t. m. do 7. aprila t. l. vsprejema na zapisnik prijavljene mu nezakonitosti.

Hrvatski glas o dogodkih v Trstu.

Zagrebski „Obzor“ je priobčil nastopni članek:

Kar je storil mestni svet tržaški, to je nezaslusno in brutalno. Zbral se je, da oddbi izvolitve svojih členov. Najprej so glasovali o volitvah v mestu in po predlogu dotičnega odseka so bile potrjene „en bloc“ dotične volitve.

Italijanske novine v Trstu so te dni polne poročil o neredih, ki se gode po okolici. Okolica

je, kakor znano, izključljivo slovenska in je kakor taka izvolila 6 slovenskih rodoljubov v mestni svet. Irredentovci so storili vse mogoče, da bi usilili šestorico svojih kandidatov, ali ni posrečilo. No, kar se jim ni posrečilo o občinskih volitvah, dosegli so o političnih Pritiskom, nezakonitostmi in nasiljem zmaganje v III. kolegiju, s katerim voli tudi mesto, Italijan Mauroner proti gosp. Nabergoju.

Nam, ki gledamo stvari od daleč, more se dozdevati, da so Slovenci prekorčili mejo tu pa tam se svojimi demonstracijami; ali kadar je narod razburjen radi prizadete mu krivice, kadar se mu krati pravo do zastopstva v zakonodavnem zboru, kdo bi mu mogel natančno določiti mejo, preko katere ne sme iti!

Irredentovcem ni bilo dovolj, da so Slovencem vzkratili to pravo, ampak hoteli so dati Slovincem še jedno moralno pljuskno. To je pomen glasovanja, katerim je mestni svet tržaški uničil izvolitev gospoda Nabergoja.

Izvolitev g. Nabergoja je bila strogo zakonita, a on ima vse pogoje, da sme biti izvoljen. Priznavamo, da je tudi takih slučajev, v katerih se mora vprašati ne samo: quid juris? ampak tudi: quid consilii? Je slučajev, ko je zadoščeno zakonu formalno, a je vendar moralnih razlogov,

rači katerih zakonodavni zastop noče imeti v svojem krilu te ali one osebe. Zoper g. Nabergoja, pristito osebo, pa ni prigovora. Njegovi protivniki ga napadajo na vse mogoče načine, ali njegovega čistega značaja in njegovega poštenja se ne morejo dotekniti. To je tako živa resnica, da niti sedaj, ko so uničili njegovo izvolitev, niso mogli niti z jedno samo besedo opravičiti svojega brutalnega dela; ni jim bilo mogoče navesti niti jednega samega opravičenega prigovora proti osebi Nabergojevi.

V očeh irredentovcev je greh gosp. Nabergoja ta, da on predstavlja narodne aspiracije slovenskega prebivalstva, da je svojim požrtvovalnim in patrijotiškim delovanjem pripomogel do tega, da so se Slovenci v občini tržaški probudili k narodnemu življenju in k zavedanju svojih narodnih pravic. Radi tega greha njegovega so uničili njegovo izvolitev. Njih je v mestnem svetu 48; ali, kakor da so se bali njega jedinega, izkoristili so, ali točneje povedano, zlorabili so svoje število, da ga izključijo iz mestnega sveta.

Uničenje njegove izvolitve je nova krivica. Ali ta krivica podeli tudi narodu nove moči v borbi za pravico in nove moči gosp. Nabergoju v vodstvu te borbe. Slovenci Trsta bodo odslej, ako je sploh to mogoče, še čvrstejši v svojem prepričanju o potrebi, da se rešijo iz jarma italijanščine, a gosp. Nabergoj podvoji svoje sile, da osamosvoji in emancipira svoj narod.

Irredentovci morejo slaviti začasno zmago svojega brutalnega dela, kajti za sedaj gospoda Nabergoja ne bode ni v državnem zboru ni v mestnem svetu; ali vedo naj, da Slovenci Trsta niso osamljeni, ampak da imajo za sabo ne samo

„Postopajmo varno in prizanesljivo!“... A kakor vsi plašni ljudje se je iznebila svojega bremena s prvimi besedami in takoj ko je ustopila.

To je delalo kakor kakova nagla gledališka izprememba. Ko je gospa Chébeova čula, da je njena hči tožena, je planila po koncu vsa razjarjena. Kaj takega se njej nikdar ne more očitati. Njena uboga Sidonija je žrtva nesramnega obrekovanja.

Gospod Chébe se je vedel proti tej stvari z raznimi frazami, z glavo majaje, jako prezirljivo, kakor po navadi vse obračajoč na svojo osebo. Kako more kdo sumiti, da bi se njegov otrok, Chébeova, hči častitega trgovca, ki je že trideset let znan na trgu, tako daleč mogel spozabiti... Nemogoče!

A gospodičina Planusova je ostala pri svoji trditvi. Dokazov je dovolj. To že ni tajno nikomur več.

„In če bi prav bilo res“, je zakričal gospod Chébe, razljučen od te trdovratnosti, „kaj to nam mari? Naša hči je omožena. Oddaljena živi od svojih starišev... Soprog, ki je starejši od nje, naj jej svetuje in jo vodi... Ali mu je to kedaj prišlo na misel?“ (Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Za ves svet ni hotela, da bi jo ljudje prištevili delavskim ženam, ki so često manj uboge nego ona, a si ukljub temu vedno ohranjujejo nekako malomeščansko dostojnost. To je bilo vedno njena skrb, zato pa je v zadnji sobici, kjer je bivala in kjer se je mračilo že ob tleh, vladal uzoren red in snažnost. Po dnevi je iz postelje postala sofa, iz starega šala namizni prt, iz kamina s pomočjo predenj postavljene španjske stene jedilna shramba, in jedila so se tihó kuhala v pečī, ki ni bila več od žerjavnice, s kakoršnjimi se grejejo noge. Pokoj — to so bile sanje te uboge žene, ki je morala toliko pretrpeti po nestanovnem mišljenju soproga svojega.

Takoj prvi dan je gospod Chébe s čevlji visokimi črkami dal zapisati na sveži lik oknic razstavnega okna svojega te besedi:

COMMISSION — SPEDITION.

Kaj natančnejšega ni bilo zapisanega. Njegovi sosedi so imeli na prodaj tančico, sukno, platno

on pa je hotel prodajati vse, a za kaj določnega se ni mogel odločiti. Koliko brezkončnih razlaganj je morala zaradi tega poslušati zvečer njegova žena!

„O platnu ne umejen ničesar, sukno, to je kaj drugega. Samo potovalca bode treba, ako bodem kupčeval s suknom, kajti najboljšje vrste prihajajo iz Sedana Elbeufa. Katun — kaj še!... za to bi moralo biti po leti. Tudi s tančico ni nič — letni čas se je že preveč pomaknil naprej.“

Največkrat je svojo neodločnost končal z besedami:

„Dober svēt človeku čez noč pride... idiva spat!“

In to je tudi storil v veliko olajšanje svoji ženi.

Čez tri ali štiri mesece pa je to življenje gospoda Chébea pričelo dolgočasiti. Prišel je zopet tožiti o glavobolu in vrtoglavici. Okraj je bil prešumen in nezdrav. Kupčija je bila pa tudi slaba. Nič ni šlo v denar, niti sukno niti platno.

In baš za časa te nove krize je „gospodičina Planusova, moja sestra“ prišla v pohode zaradi Sidonije.

Stara devica je po poti dejala sama sebi:

bliznje brate Hrvato in Slovenci, ampak vse slovanstvo v Avstriji, ki občuti žaljenje, storjamo g. Nabergoju. Gospod Nabergoj je užival do sedaj spoštovanje in ljubezen nas vseh. Ako bi trebalo novih dokazov, da je v polni in neomejeni meri zaslužil to ljubezen in to spoštovanje, dobili smo nov dokaz v mržnji, s katero so uničili njegovo izvolitev. Njihova mržnja je Nabergoju na čast; a kolikor bolj ga mrže oni, tem večja je dolžnost nam, da ga spoštujemo, ljubimo in da si prizadevamo, da mu pridobimo zadoščenja. Živio Ivan Nabergoj!

DOPISI.

Z dežele. (Nekaj o poštnih ekspeditorjih.) (Izv. dopis). Gospod urednik! Svoji notoriški objektivnosti v zagovarjanju pravic vseh stanov in razredov naroda, svojemu prizadevanju za uglašenje nasprotstev med posamičnimi stanovi morate se zahvaliti v prvi vrsti, da je Vaš list danes med najuglednejšimi slovenskimi listi. Listu „Edinost“ gre vsa hvala, da se ne postavlja na tesno stališče trmoglavosti v naših žalostnih domačih razmerah in vse hvalevredno je, da si prizadeva biti pravična do vseh. Vi zagovarjate z največjo vnamo in enakomerno koristi kmeta, delavca, obrtnika in trgovca. Komur se godi krivica, temu so odprti predali Vašega lista.

Zato se obračam tudi jaz zaupljivo do Vas, uverjen, da priobčite ta obupni klic iz naših neznanstnih krogov; iz našega, smel bi reči, najbolj pozabljenega in radi prežalostnih razmer čisto neuglednega stanu. Vse se zaveda dandanes svojih pravic. Vse se probuja in teži ter deluje in se bori odločno in neustrašeno za svoj obstanek, za pravice, ki so nam dane vsem po božjih in naravnih zakonih. Vsi delavski sloji imajo že, — kar je tudi jedino pravo — svojih neumornih in pogumnih zastopnikov, ki se bore vsemi silami in nevtrudno delavnostjo ter večjim ali manjim uspehom za njihovo materialno in socialno blagostanje. Lemi, le naš, vsega pomilovanja vredni stan, nima zagovornika in je pozabljen v kotu. — Bogu bodi potonjeno — daleč, daleč smo za vsemi delavskimi sloji. Vem, da se čudite, gospod urednik, in ugirate, kateri stan bi pač mogel biti le-ta stan, ki je prava pastorka v človeški družbi? Še bolj se boste čudili pa, ako vam povem, da je ta stan neka vrsta državnih služabnikov. Torej državnih služabnikov, ali bolje rečeno — državnih stradačev in sužujev. To smo ljudje težkimi in natančnimi dolžnostmi, z nevarnimi opravili, a brez vsakih pravic. Kaj se pravi to: imeti dolžnosti in še težavne dolžnosti, a biti brez vsacega prava, to vé leisti, kdor mora jesti ta grenki kruh. Človek bi si moral misliti, da kaj takega ni mogoče v normalnih in času primernih razmerah. Mi Slovaki smo prisiljeni, nasprotno evangeljskemu reku, služiti dvema gospodoma, ki sta si preinogokrat jako nasprotna. Ljudje v državnih službah smo, toda le po delu; sicer smo brez vsake gotove in trdne eksistence in brez nade do boljše prihodnosti in oskrbe na stare dni, ali pa v boleznih in nesreči. Tako se godi nam samim, tako se godi našim družinam. Jednaki smo vešam, tavamo po svetu brez vsacega pravega namena in smeri. Poganjajo nas sem in tje tudi najmanjše sapice usodine. In vendar smo to državni služabniki, ki žrtvujemo državi vse svoje duševne in telesne moči. Take stvari so mogoče v devetnajstem stoletju. Pač: uniformo lahko nosimo, ako si jo kupimo — sami! Seveda: kakor nam ne sije nikaka zvezda sladkega upanja do boljše prihodnosti, do še tako skromnega avancementsa, tako nam prav umestno in menda simbolično niso pritiskali tudi nobene zvezdice na to našo cesarsko suktnjo. Zahteva se sicer od nas precejšnjih šolskih predstuj, zahteva se, da varujemo ugled poštne uprave, zahteva se, da smo na primerni stopinji inteligencije, neoporečno нравstveno vedenje in skrajna poštenost in vestnost v izvrševanju naših poslov. Poleg tega se moramo pripravljati na ustop in doseggo službe — na izključno lastne stroške seveda — najmanj tri in največ 6 mesecev. Položiti moramo dvoje izpitov, predno pridemo do zaprisege. A da nas ne bodete pre-dolgo zavidali, predstavljamo se vam v svoji lastnosti: to smo poštni upravitelji na deželi ali ekspeditorji, kakor se nas naziva.

Toda pogledite vsaj površno v naš ožji delo-

krog, v naše materialne in socialne razmere in uvidite gotovo, da ne pretirujem in da nismo črnogledi.

Po srečno dovršenih izpitih in zaprisegi uknjizijo nas kakor ekspeditorje na dotičnih direktijah in dajo nam tudi nekaj „Befähigungsdekret“. Toda dalje se ne briga za nas živa duša. Sedaj treba si poiskati službe. Ne bodem navajal vseh težkoč in raznovrstnih stroškov pri tem opravilu in teh križevih potov ter poizvedovanj, ker si nočem iznova buditi v spomin tolikanj prebitkih spominov ter strašiti žnjimi iz nova svojo dušo. Omenim naj le, da je to prav obupno stanje za istega, kateri nima denarja, ali celo dobrih sorodnikov, pri katerih more iskati zavetja in podpore, posebno če se to dogaja pogosto. Umevate torej, da v naš stan ne prihajajo grofi in baroni, to sploh sinovi ali hčere imovitih in imenitnih starišev. S kratka: če tak siromak nima doma, kamor bi se zatekel v potrebi, mora se hote ali ne hote sprijazniti z najbolj trpkim življenjem ter biti pripravljen vedno na vsakojake britke neizgode. Da-li pa take razmere in take službe in njihova organizacija, ki ne morejo preživeti in pošteno preskrbeti delavcev, ampak jih pahajo često v največjo bedo in obup, da-li take razmere — pravim — delajo tudi čast naši prosvetljeni državi koncem devetnajstega stoletja, to razmišljevanje prepuščam cenjenim čitateljem samim.

Rekli smo, da se država, oziroma naše slavne direktije ne zmenijo prav nič za našo prerevno in šibko existenco, pač pa nas imajo ob času našega službovanja v natančni evidenci in najstrožjim nadzorstvom. Izbirati in voliti služb pa si tudi ne moremo. Če rokodelskemu ali obrtnškemu pomočniku ne ugaja pri kakem gospodarju, zadene si svoj „punkelček“ čez ramo ter hajd od mojstra do mojstra, kateri ga morajo v času brezdelnosti preživetiti in preskrbeti, a v našem stanu ni takih določb, da bi nas ščitile in preskrbovale. Jasno bode torej vsakemu, v kake neizgode, v kako bedo moremo zaiti neredkokrat. Ko sta se pobotala človekoljubnim gosp. poštarjem-rešiteljem, — pogoje stavijo seveda poslednji — kakor gospodar s hlapcem, ali rokodelski mojster s popotnim rokodelskim pomočnikom za kake 30 do 40 gld. mesečne plače, ali pa okolo 15 do 20 gld. z hrano in stanovanjem, mora ga gosp. chef takoj naznaniti dotični direktiji, da ga ima le-ta odslej poleg g. čefa zvesto na očeh. Direktija in chef pazita strogim očesom na ubogega ekspeditorja.

(Dalje pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 30. marca 1897.

Jugoslovanski klub. V ponedeljek zvečer se slovenski in hrvaški poslanci zopet sešli v posvetovanje radi ustanove jedinstvenega kluba. Po zatrdilu „Slov. Naroda“ sta proti klubu govorila dr. Šuteršič in Krek, za pa med drugimi: dr. Laginja, dr. Gregorčič in Žičkar. Poslednja dva sta duhovnika. — Tudi včerajšnji „Slovenec“ se bavi s tem vprašanjem in hvali konservativne poslance, da odklanjajo „tak jugoslovanski klub, ki se sedaj snuje pod patronanco poslanca Šukljeja“. Vedno Šuklje in le Šuklje! Gospoda, to postaja že sumljivo. Ne Šuklje, ampak slovenski in hrvaški poslanci naj zasnujejo jugoslovanski klub; in sicer ne za to, da bi drvil za vlado, ampak za to, da bi zastopal koristi našega naroda! „Slovenec“ se kreče sedaj nekam posebno „opozicijsko“. Dobro, morda je pravo na njegovi strani. Toda pripomeniti mu moramo, da v opoziciji še posebno treba jedinstvene organizacije. — Kar se pa tiče podpiranja vlade v minulih časih ljudstvu na škodo, bi bilo bolje, da vse vkup pogrnemo s plaščem krščanskega pozabljenja, sicer bi morali pisati grozno obsodbo na adresu — Hohentworgvega kluba. Ali se razumemo? Podčrtanjem imen Gregorčič in Žičkar bode konstatovano, da so vsi izvenkranjski duhovniki-poslanci za združjenje in s tem dejstvom so zadostni ovrženi vsi katoliški pomisleki.

Državni zbor. V včerajšnji seji so imeli v zbornici poslancev svoj prvi „debut“ socialistiški poslanci in sicer — s popolnim uspehom. Včeraj so s prvimi svojimi nastopom dosegli popoln materialen in tudi lep moralen uspeh. — Razpravljali so o nujnem predlogu socialistov, da se iz-

pusti iz zapore drž. poslanec Szejer, katerega so bile dale zapreti oblasti v Galiciji radi namišljenega razžaljenja Njeg. Veličanstva. V razpravo sta posegla socialisti Daszynski in Danjelak; potem dr. Lueger in tudi minister Gleispach. Poljski klub in vladni zistem sta morala čuti jako grenkih, a zvršetek razpravi je bil ta, da se je z ogromno večino vsprejel predlog, da je poslanca Szejerja izpustiti iz zapore.

Položaj na Kreti. „Pester Lloyd“ javlja iz Carjagrada: Ruski poslanik Neditov je povabil vsled naloga ruske vlade poslanike drugih držav, da se vsi snidejo v konferencijo, v kateri naj se ustanovne podrobnosti določila za avtonomijo, ki naj se nakloni Kreti.

Državni tajnik angleški, Curzon, je izjavil včeraj, da je ruski poslanik v Carjemgradu priobčil svojim tovarišem brzojavko, došlo ruskemu admiralu pred Kreto, v kateri je rečeno, da admirali smatrajo, da je treba „za Kreto imenovati kojega Evropejca glavnim gubernérjem, ki pa mora imeti obsežno polnomoč. Razven tega — pravi brzojavka — je potrebno, da se pozove Turčija, naj polagoma umakne svoje vojake. Te predloge da podpira angleška vlada, ostale velesile pa se sedaj posvetujejo o njih.

Iz Kaneje javljajo: Neka italijanska oklop-nica je včeraj bombardovala upornike, ki so streljali na utrbo Izzedin. Živahna bitka je bila v Spinalongi. Uporniki so prognali Turke z otoka in zaplenili jedno turško ladjo, ki je izkrcavala streljivo. — Mešani oddelki evropskih vojakov so zasedli utrbo, ki štiti vodovod in utrbo Izzedin.

Kakor se vidi, evropski mešani oddelki lepo gledajo od daleč, kakó se uporniki boré s Turki, bombardujejo tu pa tam Turkom v pomoč in sled-njih zasedajo to, kar so priborili uporni Krečani.

Različno vesti.

Torej tudi fizično nasilje! Kolikokrat že sta odločila ministerstvo in najvišje sodišče zoper naše Italijane v Istri in v Trstu. Sosebno v slučajih, ko je šlo za jezikovna vprašanja. Ali vsi ti odloki in vse razsodbe niso imele nikoli praktičnih posledic, da bi bile namreč premenile krivično postopanje Italijanov. Volja te „gospode“ hodi ob-jestno preko vsake avtoritete. Kolikokrat je že odločilo namestništvo in tudi ministerstvo, da mestni magistrat mora slovenski akt rešiti v slovenskem jeziku! Magistrat pa, ne le da se ni zmenil za vse take ukaze, ampak nečuvno drznostjo e bile napisane črno na belem po laških listih: namestništvo in ministerstvo moreta nalagati, kar hočeta, z magistrata vendar ne pojde slovenski akt! Tako se pri nas očitno in na javni ulici propoveduje upor proti avtoriteti! In ker so oblasti opirale svoje dotične rešitve na obstoječe zakone, lahko rečemo, da se pri nas propoveduje javno upor proti zakonom in proti ustavi.

Nov dokaz, kako se pri nas drzno prezira vsakršna avtoriteta, kako se odpor proti določilom ustave, parlamentarizma in tudi lastnega mestnega statuta proglašajo kakor posebna meščanska čednost, dobili smo zopet z najnovejšo in kričečo afero Nabergojevo.

Namestništvo je razveljavilo sklep mestnega sveta, s katerim se je uničila izvolitev gospe Nabergoja. Politična oblast se je sklicevala pri tem na določila mestnega statuta. — Mestni svet se hoče pritožiti zoper to namestništvono naredbo na ministerstvo in eventuelno na upravno sodišče. Proti temu ne zinemo besedice; vsakdo ima pravico, obrniti se do višje instancije, ako meni, da mu je nižja instancija storila krivico. To pravico ima tudi mestni svet tržaški. Ali iz te pravice izhaja tudi mestnemu svetu tržaškemu, kakor vsakemu drugemu, dolžnost, da se pokori definitivni razsodbi višje instancije, in sicer tudi tedaj, ako ta viša instancija ne razsodi njemu v prilog, ampak potrdi menenja prve instancije. Z razsodbo višje instancije je postala stvar pravokrepna in pred pravokrepnimi razsodbami mora ukloniti tilnik svoj, kdor je lojalen državljan. Kdor dela drugače, ta ne pozna dolžnega spoštovanja do avtoritete.

A kaj počenja sedaj razbrzdano novinstvo italijansko? Vedo se činično, da se človeku kar gnusi. Brezobraznostjo, kakoršne je možno le to do skrajnosti demoralizovano novinstvo, nam pripovedujejo tu: „wi se pritožimo na ministerstvo

in eventualno na upravno sodišče; ali povedano bodi že sedaj, da se ne bodedo brigali za razsodbo teh instancij, ako ta razsodba ne bode ugodna nam". Tako igrajo nasprotniki — večno komedijo! Komedijo z zakoni, komedijo z določili ustave in parlamentarizma, komedijo v vsem javnem življenju!

„Piccolo“ je rekel, da vse razsodbe oblasti glede izvolitve g. Nabergoja morejo biti le „platoniškega pomena“, to je, brez praktične vrednosti. Po naše povedano, bi se glasilo: oblasti, zakoni in mestni statut morejo govoriti, kar hočejo, nas ne briga to; mi poznamo le jeden zakon in ta zakon je naša volja, ki pravi: Ne bomo ga

„Independente“ je storil še jeden kakor dalje, kajti pozivlja mestni svet naravnost na fizično nasilje, ako bi gosp. Nabergoj došel v mestni svet! — Kaj naj stori torej gosp. Nabergoj? Dve poti ima pred seboj, jedno bridkejšo od druge. Ali naj se izpostavi dejanskim napadom in zasramovanju, ali naj se odreče svojemu svetemu pravu kakor zakonito izvoljeni zastopnik naroda? Kam naj gre? Kje je svoboda, kje je pravo, kje je konstitucionalno načelo, ako se hoče zastopnika z nasiljem ovirati v izvrševanju svojega mandata?! Ali mi menimo, da se vse to vprašanje ne suče — kakor bi hoteli uveriti naši Lahoni — le okolo osebe Nabergoja, ampak nekoliko besede imajo tu tudi volilci. Takim drznim preziranjem vsakršne avtoritete se žalijo v tem slučaju tudi prava volilcev, politiška prava velikega dela prebivalstva te občine.

„Piccolo“ propoveduje moralno revolucijo, „Independente“ pa — fizično nasilje. Daleč smo prišli. — Kako dolgo bode trajalo še to izjemno stanje, v katerem živimo tržaški Slovenci?!

Odlikovanje. Občinsko starešinstvo v Sv. Križu na Vipavskem je imenovalo častnima občanoma državna poslanca gg. dra. Antona Gregorčiča in grofa Alfreda Coroninija v znak hvaležnosti na njihovu dosedanjem delovanju v blagor naroda slovenskega sploh in vipavske doline posebe.

Iz Rojana nam pišejo: Te dni smo čitali v „Edinosti“, kako šola v Barkovljah dela za italijanizacijo otrok. Toda vedite, da tudi naša šola v Rojanu ne zaostaja za Barkovljsko; tudi pri nas dela in sopiha stroj poitalijančevanja z vso silo. V tem pogledu se posebno odlikuje učitelj Vanzetta. Iz ust otrok samih smo izvedeli, da ta mož grozi otrokom, da ne smejo govoriti slovenski, ampak jedino le italijanski. In ne le v šoli, ampak tudi izven šole je ta mož glavni voditelj vsega takozvanega italijanskega gibanja v Rojanu in po takem glavni prouzročitelj sedanjih napetih razmer. Golo dejstvo je, da v Rojanu ni bilo prav nikakega strankarstva med župljani, dokler ni prišel med nas učitelj Vanzetta. Kmalu po njegovem prihodu so se pa jela kazati prva znamenja bodočih bojov. S prva je deloval seveda bolj na skrivnem, ko pa je umrl nepozabni župnik Thaler, tedaj je videl g. Vanzetta pred seboj svobodno pot in jel je nastopati očitno.

Zanimivo pa je, da sta toliko barkovljski Zonta kolikor naš Vanzetta oba došla iz — Tirola. Tudi v Šklednju je baje jeden učitelj, ki je došel iz laškega Tirola. To je značilno za naš magistrat, da kolikor mogoče le od zunaj naroča ljudi v svoje službe, ki jemljejo krh izpred ust domačinom, in vrhu tega še vznemirjajo ljudstvo mesto da bi hvaležao in tiho uživali našo gostoljubnost.

„Brivec“ je izšel. V 9. številki prinaša lepo sliko „slovanski hrust“ — ki straši čifutskega „Piccolo“ — in družega gradiva na izbero. — Dobite ga tudi na Nabrezini, v Sežani, Gorici in Ljubljani po tabakarnah za 6 vč. —

Členi „Del. podp. društva“ so vabljeni na posvetovanje, ki se bode vršilo v nedeljo dne 4. t. m. ob 6. uri zvečer v lastnih društvenih prostorih radi sestave bodočega društvenega odbora.

Načelnik nadzornikov.

Odpravljena poštnina za časopise. Ne v Avstriji sicer, pač pa v Srbiji je odpravljena poštnina za časopise. Od vsake ekspedicije bode plačati samo 50 dinarskih para.

Visokost Triglava. Po najnovejših vojaškomezemljepisnih uvertvah iznaša absolutna visokost Triglava 2865 metrov.

Cesar Viljelm in inozemska germanska društva. Povodom slavnostij 100letnice došlo je nemškemu cesarju mnogo čestitk od strani pangermanskih

društev, obstoječih to stran črno žoltih kolcev. Te dni je cesar Viljelm v službenem listu „Reichsanzeiger“ objavil naredbo, v kateri se med ostalimi „posebno zahvaljuje nemškimi društvi v inozemstvu, ki so v teh dneh mislila nanj v zvezi ljubezni“. Cesar obeča konečno, da hoče dovesti ves nemški rod mirnim potom do zdravega razvitja.

Mož, ki ima mnogo opravila. Sedanji minister financij na Portugalskem, Ressano Garcia, ima razven ministerskega sedeža, ki ga je zasedel te dni, še te-le službe: On je inženir in ravnatelj stavbenega urada v prestolnici Lisboni, on je profesor hidravlike na vojni šoli; on je profesor matematike na industrijalnem zavodu; on je sindak portugalskih železniških društev; on je sindak društev za vstvarjanje plina in elektrike in slednjič je ravnatelj oddelka strojev za vodo in za izdelovanje tobaka! Mož ima torej poleg ministerskega portfelja nič manj nego šest najmastnijih služeb vsega kraljestva. Ni torej čuda, ako mu ne preostaje baš mnogo časa za opravljanje „ministerskih poslov“.

Apostoli madjarskega jezika. „Budap. Hirlap“ piše: „Minister za nauk vsako leto doznača več svoto denarja kakor nagrado enim učiteljem in učiteljicam, ki se v takih krajih, kjer živi prebivalstvo mešane narodnosti, odlikujejo z nenavadno požrtvovalnostjo v učenju in širjenju madjarskega jezika. Nedavno je minister zopet nagradil 100 učiteljskih sil s 50—100 gld. v znak osebnega priznanja apostolom madjarskega jezika“. — Kakó bi pa naš slavní mestni magistrat v naši mešani pokrajini nagradil „apostole slovenskega jezika“? — Premeščenjem ali celó odpustom iz službe!

Duševna beda v madjarski akademiji znanosti. Madjarska akademija je razpisala 100 cekinov nagrade za najlepšo veselo igro; priposlanih jih je 10. Poverjenstvo jih je čitalo, premišljevalo, ugrabalo in slednjič sklenilo, da — dasi nagrade ne zasluži nobeno teh del — je nagrado prisoditi veseli igri, ki je imela pomenljiv naslov — „Škandal“. Ta vesela igra je poskusila že večkrat svojo srečo o natečajih, toda tako slaba je, da so jo povsod odbili. Ker pa so bile druge igre še slabše, morali so torej to ničvrednost proglasiti kakor najboljšo. Referent komisije, Rakosi, pripomnil je satiriški: „To bi bil res pravi škandal, ako bi se igra ne zvala „Škandal!“ — O drugi priliki je bilo akademiji priposlanih 27 pesniških skladeb ter je vsak izmed teh pesnikov mislil, da je nadkrillil vse druge. Komisija pa je izrekla, da vseh teh 27 natečajev niti jeden ne zna napisati pravih stihov, torej tudi nobeden ni dobil nagrade.

Nova žrtev ūs-Budavara. Dne 24. m. m. je vlak, ki vozi iz Pešte v Zamun, dovel mrliča. Jeden izmed popotnikov se je bil namreč med vožnjo ustrelil v klezetu. Pri njem so našli legitimacijo, glasečo na ime Lazar Miodragović iz Kragujevca v Srbiji, 400 gld. v gotovini in mnogo pisem. Poizvedovanje je pokazalo, da je Miodragović poslednji čas živel v Pešti, kjer je imel za časa ponesrečene razstave restavracijo v zloglasnem „Ūs-Budavaru“. Ta restavracija pa da mu je provzročila zelo občutne izgube in brčkome se je ustrelil, da se izmakne polomu.

Železnica Niš-Bar. Govori se, da se skoro prične graditi železnica iz Bara (Antivari) v Črni Gori do Niša v Srbiji. Takó bodeti Črna Gora in Srbija preko Romunije zvezani z Rusijo.

Koliko se pojé govejega mesa. Statistiki so na podlagi množine povžitega mesa in pa števila prebivalstva v posamičnih deželah izračunali, da pojé mesa jedna oseba na leto: V Avstraliji 111·6 kg., v Združenih državah severne Amerike 54·4, na Angleškem 47·6, na Švedskem in Norveškem 29·5, na Francoskem 33·6, v Belgiji, Nizozemski in Nemčiji po 31·3, v Avstriji 29, na Španjskem 22·2, v Rusiji 21·8 in v Italiji 10·4 kilogramov. Torej v Avstraliji jedna oseba povprečno pojé skoro 11 krat toliko mesa, kakor v Italiji.

Izredno visoka starost. New Yorški „Glas Naroda“ poroča: „Tribuni“ se poroča iz Guadalapoa, Meksiko, da so te dni tam pokopali najbrže najstarejšega moža na svetu. Josip Campeche je umrl 155 let star. Mož je imel izvadek iz cerkvenih knjig v Valladolidu na Španjskem, kateri

papir dokazuje, da je bil rojen in krščen dané 12. decembra 1742. Ko je bil 24 let star, se je preselil v Meksiko. Mož se je spominjal mnogo dogodkov iz prejšnjega stoletja. Župnik njegove cerkve je star 84 let ter pravi, da je poznal Campecha kakor starega moža, ko je bil on še deček.

Redek slučaj. Trgovec Alfred Brölmann-Beurhaus v Ober-Blasewitzu na Pruskem je bil o viljelskih svečanostih pri nemškem cesarju v avdijenciji. V tej avdijenciji je Brölmann predložil dokumente, iz katerih je razviden jako redki slučaj: Brölmann se je rodil istega dne, kakor pokojni cesar Viljelm I.; poročil se je istega dne, kakor cesar Viljelm I. in prvi sin se mu je rodil istega dne, kakor cesarju Viljelmu I.!

Tajnosti azovskega morja. V najsevernejem kotu azovskega morja leži rusko mestoce Taganrog. Že pred 6 leti so tam pričeli z nova graditi pristanišče, ter so doslej zmetali preko 2 milijona gld. v morje, toda gradnji ni ne konca ne kraja. Prekrasen načrt, po katerem se gradi pristanišče, se menda ne bode mogel izvesti, ker je dno taganroškega obrežja tajinstveno. Resnica je, da to morskó dno požira vse, kar se zgradi na obrežju. Tako se svoječasno tekom 40 let učvrstili obrežje in zgradili pomol. Graditelj je čakal poverjenstva, da mu izroči izvršeno gradnjo. Poverjenstvo je došlo in določilo jutrajnji dan za pregled in prodajo. Ko sta poverjenstvo in graditelj prišla naslednjega jutra na „lice mesta“, imeli so kaj gledati, ali pravo za pravo — nič niso videli! Pristanišče in pomol je pogoltnilo morje in le med pluskajočim valovjem je štrlelo nekaj kamenja na površje! Poverjenstvo ni znalo kaj reči od velicega začudenja, a nesrečni graditelj — je zblaznel. Od te dóbe so Taganrožani še parkrat poskusili zgraditi pristanišče, toda vselej jim je pogoltnilo nenasitljivo morje. Isto se je dogodilo pred dvema leti s pomolom novega pristanišča. Neke jesenske noči je izginol in inženirji mu niso našli sledu niti na dnu morja! Preiskovaje morskó dno, odnosno morskó obrežje pristanišča, našli so pa, da se na 12 sežnjev globoko izmenjuje neprestano zdaj pesek, zdaj glina, in še le izza dvanajst sežnjev je osem sežnjev debela plast glina, ki bi mogla vzdržati gradnjo, toda nikakor ne onih silnih gradenj, ki so jih izvajali tekom poslednjih 40 let. To bode torej nauk graditeljem v bodočnosti.

Ptičja vojna. Na nekem travniku pri Hannoveru se je veselilo mnogo piščet na paši. Kar je planil jastreb in odnesel jedno pišce. Toda jastreb je bil napravil račun brez vran, katerim ni ugajalo te nasilstvo. Planile so na jastreba ter se zaganjale sé svojimi ostrimi kljuni tako dolgo vanj, dokler ni izpuštil piščeta in pobegnil. Vrane, brčkone osvedočene, da so storile dobro delo, so zatem zadovoljne posedle po bližnjih drevesih.

Koledar. Danes (1. aprila): Hugon, škof; Gilbert, škof. — Jutri (2.): Francišek Pavl., opat; Apijan, mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 5. uri 47 min., zatoni ob 6. uri 22 min. — Toplota včerj: ob 7. uri zjutraj 9·5 stop., ob 2 pop. 12 stop. C.

Opozarjamo naše čitatelje na današnji insert „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Nova struja,

(Zvršetek.)

Otroku sevedu takih beril ne dajemo v roke. „Lj. Zv.“ pa ni za otroke, on je za zrele, odrasle ljudi. Slovenci tudi ne moremo zase zahtevati ta kuriozum, da bi bilo vso slovstvo tako, da bi prišlo vsakemu mlečnozobemu šolarčku, Krogji, ki se identifikujejo z ozirom na svojo razumnost in razsodnost s temi, izrekli so si sami svojo sodbo. A potem naj si tudi ne drznejo, da bi kritikovali delo, ki presega njih duševno obzorje.

„Dom in Svet“, ki kaže od leta do leta lepši napredek, postal je že tudi precej realističen. Očitale se mu je to — po krivici z ozirom na spise same, a z mnogo večjo pravico nego „Lj. Zvonu“ z ozirom na njegovo čitateljstvo, ker je, kar sam poudarja, namenjen mladini in družinam.

In v odgovoru na ta očitavanja napisal je urednik, katoliški duhovnik, doktor bogo- in modroslovja, besede, ki so najboljša apologija „Lj. Zv.“ Da, boljše obsedbe naših ozkosrčnešev ne mogli bi si želeli. Kakor je Bileam, hoté proklinjati Iz-

raice, jih moral blagosloviti — tako je dr. L., hoteč „Lj. Zv.“ očrtniti, mu dal najlepšo obrambo. „Čistim je vse čisto; ognušeni pa in nevernim ni nič čistega, temveč ognušeni sta njih pamet in vest. (Tit. 1. 15). Kdor ima le količkaj poštenega mišljenja, vidi, kako svari vsa povest pred lahkomišljenostjo, kako živo kaže grozne posledice pregrehe. Greh bomo vedno imenovali greh, . . . naš list nikakor ni za tisto rafinirano sramežljivost, ki je kakor pobeljen grob, marveč je za odkrito, toda odločno besedo!“ Ali ne veljajo te besede v polni meri za „Zvonovo“ povest? Kakor on, tako tudi „Lj. Zv.“ lahko reče napadalcem: „O dobro poznamo tiste, ki se podtikajo ob takih stvarih“.

„Slovenec“ pa je našel še marsikaj drugega. Ko je Pajk zaznal o prevari svoje žene, tedaj je v obupu divjal po sobi, klical si v spomin vse dobre, ki jih je nezvestnici storil in očital Bogu, zakaj ga tako kaznuje. — A tedaj so mu zadoneli v uho „vsi oni joki, oni strašni vzdih, one grozne kletve osramočenih zapuščenih devic in njih mater, preklinajočih njegove neštevilne ljubezenske lopovščine“, spomnil se je lastne nezvestobe do prve žene, katero je varal uprav s Tončko, in tedaj se mu je izvil vzdih: „Bog, ti si pravičen“.

Ta prizor je eden najkrasnejših v vsi povesti; slikan je izborno in psihološki mojstersko razvit, vsakdo čuti naravnost in istinitost vsega duševnega procesa.

Svojim očem nisem mogel verjeti, ko sem čital v „Sl.“ to recenzijo:

„Govekar je sklenil vrsto preštev z vsklikom „Bog je pravičen“. Torej zato mu je Bog dober, da nazadnje blagoslovi njegovo z največjo rafiniranostjo in rutino završeni pepis nesramnostij. To je jako nedosledno in priča, ali o tem, da je Govekar jako plitvo misleč človek, ali pa, da je zaradi lepšega, da preslepi ljudi, iz binavščine fingral tu vero v pravičnost božjo. Da resno misleč atavist o božji pravičnosti ne more govoriti, je pač jasno“.

In sedaj treba, da najodločnejše prigovarjamo proti takim kritikom. Bodite mišljenja in uverjenja, kakoršnega hočete, mi je bodemo spoštovali, — borite se za Vaše ideje in proti našim, borite se z vso silo in odločnostjo — mi Vas bodemo spoštovali, ako ste pošteni sovražniki. A ne borite se hudobnostjo, kajti na to opozilo pot Vam sledili ne bomo. Ne moremo Vam braniti, da se smešite pred vsem svetom, ko trdite, da Aškerc moli k Mohamedu, ako opeva jutrovec, ne moremo Vam izbiti iluzije, da v vsakem opisancu iščete portret pisateljev. Saj ne poznate nobenih političskih genijev, saj ne veste, kako se ta ugloblja v svojega junaka, kako ta vidi svet in nam ga riše v svojih delih. Tako vsaj sklepamo iz najvinih Vaših opomb. Ako pa poznate svetovnoznane proizvode, ako so Vam znani umotveri drugih narodnostij, zakaj ne privoščite tudi svojemu narodu primerne razvitve?

Omenil sem, da se pesnik ugloblja v značaje svojih junakov, katere posnema iz istinitega življenja. To mu podaja snov in značajev, a on si živo predstavlja, kako bi oni govorili in delali v tem ali onem slučaju. To je ono, kar nam očitajo nasprotniki, a s tem nalašč zamenjavajo pisatelja in junaka. Naravno, da Mohamedanec ali Žid, ki se opisujeta v povesti, ne moreta klicati na pomoč Matere božje, a sklepati iz njih govora, da je pisatelj sam postal apostat in se pomohomedanil ali požidovil, to je naravnost — smešno.

Dokler smo bili v raznih izmišljenih „devetih“ deželah, dokler smo poslušali le govorice in zabavljičje kmetov v gostilni, ali pa se sukali po parketnih tleh kake imaginarne graščine — dokler smo čitali le sladke koprnjenje zaljubljenecv in njih tožbe mili lunici, in slednjč po mnogih ovirih in „vročinskih boleznih“ srečno praznovali njih poroko in se morda pozneje veselili njih čvrstega zaroda — dokler smo uganjali vse te otročarije, bilo je gospodi povsem prav. A ko smo začeli izpoznavati življenje, ko smo uvideli neznosne socijalne razmere, ko smo se uverili v propalost in pokvarjenosti naše družbe — aj, Boga mi, sedaj pa s kamni in poleni čez nas. Otroci je malo razumen in se da slepo voditi, mož pa vidi in sodi sam. — Iz otročje dobe smo tudi v slovstvu že dospeli v možko: In ako kdo nima razuma za možko izpoznanje ter zato tarnja in zabavlja, ali

naj nas to omoti, da se ne bi držnili dalje in dalje? —

Mudil sem se danes mnogo pri Govekarjevi povesti, opomnil mnoge splošnosti, rad bi še dodal marsikaj o tem in onem. Morda prihodujič. Prevažno in preznamenito si mi zdi to gibanje, ta naš literarni boj. Za ideje, ki so drugod prodirle že davno, boriti se moramo mi še z vso silo. Nikdo naj ne misli, pustimo boj, saj pridejo i brez njega same ob sebi! Morda, a koliko zapoznalo. Zakaj naj bo izgubljen ves čas dotlej, zakaj uničeni naši talenti? Kakor je žalostno in smešno, da se borimo za to, kar bi morali izpoznati in z veseljem sprejeti kakor pravo — za realizem, za verizem v slovstvu, ki naj pokoplje oni osladni in neplodni idealizem, ki pa naj zabrani tudi oni pretirani in zato napačni naturalizem, vendar je to potreba, in zato se ne strašimo boja. Istina zmagava vendarle — in za istino smo mi bojovníki.

Omega.

Najnovejše vesti.

Dunaj 31. Gosposka zbornica je sklenila soglešno na predlog kardinala Schönborna, da je izvoliti komisijo 24 členov za predloženje adrese na krono v odgovor na prestolni govor. Komisija se je izvolila takoj.

London 31. Vlasti so sklenile, da odpošljejo na Kreto vsaka še po 600 mož. Ne zahteva se, da bi Grška in Turška umaknili svoje vojske od meje, ker bi za sedaj ne bilo umestno tako postopanje.

Kaneja 30. Grki so napadli utrbo Izzedin. Mednarodno brodovje je bombardovalo Krečane v podporo utrdbi, ki je v rokah Turkov.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljublan (Dunajska cesta)

katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k Vis prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje **Stefanije** Steklenica velja 90 kr

Trgovinske brzojavke in vsti.

Centrifugalni Pšenice za jeseň 7.01 7.02 Pšenice za spomlad 1897 7.52 do 7.53 Oves za spomlad 5.70-5.72. Kozna za spomlad 6.13-6.14. Kozna za maj-juni 1897 8.48-8.49 Pšenica nova 7.7-8.10 7.85-7.90 od 78 sijo 7.95-8.00 od 80 sijo 8.10-8.15 od 81 sijo 8.15-8.20 od 82 sijo for. — — — — — Jádmen 6.10-8.00 — — — — — 6.65-6.10. Pšenica: Dobre ponudbe, omejene povpraševanje. Trg malo boljše, cene za 5 nč. dražje. Prodaja 25000 mt. st. Vreme lepo. Praga. Noradmirant sladkor for. 11.90 do 11.95. Novi po f. 11.95. mirno. Praga. Centrifugalni novi, postavljene v Trst: curino vred odpošiljavet preostl. 31.50 31.75 Concordo 33.75 — — — — — Ostvorn: 33.75 — — — — — V glavah sodin 38 — — — — — Havro. Kava Santos good average za mare 53.75 za juli 55. — jako mlačno. Hamoung. Santos good average za mare — — — — — za maj-45.25, za september 46. — za december 45.75 mlačno. TRST. Na današnji borzi širila se je vest, da je zopet jedna tvrdka s kavo pala, in sicer s 24.000 gold. pasiva nasproti 70.000 gl. aktiva. Kadar bodo vest službena, priobčimo ime.

Ime	31. maron 1897.
Državni delg v papirju	100.65
" " " " " seobru	100.75
Avstrijska rent v stntu	122.60
" " " " " v avonah	100.25
Kreditno akcije	356.60
London 10 Lot.	119.65
Napoleon	9.52 1/2
30 mark	11.73
100 itali. lir	45.05

Izjava.

Ker menijo mnogi, da sem jaz glasoval za Mauronerja in vsled tega nimam nikjer miru, izjavljam tu slovesno, da sem glasoval za gospoda Nabergoja, kar lahko dokažem s pričami. Priznavam, da sem bil par dnij po volitvi tako nepreviden, da sem, hoté se malo pošaliti, rekel v neki družbi: „Poskusimo enkrat z Mauronerjem!“ ali kdor me pozna, ta mora vedeti, da mi ni bilo nikdar niti na kraj misli, da bi glasoval za človeka, kakoršen je Mauroner. V Rojauu, dne 30. marca 1897.

Jurij Plččane.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju).
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:	
6.30 predp. v Hernelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.	
8.35 " v Hernelje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj	
4.40 popol. v Hernelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.	
7.30 " v Hernelje (in od Hernelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)	

Lokalni vlak ob praznikih
9.20 popol. v Divačo.

DOHOD:	
8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo. Hernelj.	
9.50 " iz Pulja, Rovinja.	
11.15 " iz Hernelj, Ljubljane, Dunaja.	
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.	

9.45 " brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane, Lokalni vlak ob praznikih: 8.35 popol. iz Divačo.	
(Južna železnica (Postaja južne železnice.) Od dne 1. oktobra 1896.	
ODHOD:	
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.	
8.25 " brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.	
9. — " omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.	
9.55 " poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.	
12.50 popol. omnibus v Kormin.	
4.40 " omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.	
6.20 " poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.	
8.05 " brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko	
8.05 " brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.	
8.45 " mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.	
10. — " mešani vlak do Müritzschlaga.	

DOHOD:	
6.48 predp. mešani vlak iz Müritzschlaga, Beljaka, itd.	
7.30 " mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.	
8.35 " brzovlak iz Kormina.	
9.25 " brzovlak z Dunaja.	
10.20 " poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.	
10.35 " brzovlak iz Rima, Benetk.	
11.20 " omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.	
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.	
7.36 " omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.	
8.41 " brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —	
8.54 " brzovlak z Dunaja zveza z Reko.	

Borzni trg št. 14.
Sedanja razstava:
Življenje in trpljenje Jezusa Kristusa in sveta zgodovina starega testamenta. Te slike so prestavljene po prvih umetnikih v gledališčih pariških.

Ustoppina 20 novč. otroci 10 novč.

V MESNICI

Tomaža Zadnika v ulici Crociera

pri senenem trgu
prodaja se meso prve vrste in sicer:
sprednji del po **44** nvč. kilogr.
zadnji " " **64** " "
teletina in janček po najnižjih cenah

C. kr. dvorna tovarna orgelj

bratov Rieger

v Jägerndorfu avstr. Silezija.
Zastopstvo v Budimpešti, VII., Garay-utca št. 48
v lastni hiši.
Dobre, cene cerkvene orglje
pod jako ugodnimi pogoji.
Katalog za orglje zastonj.

Svečar v Gorici J. KOPAČ Solkanska oesta št. 9.

priporoča velečastitomu svečenstvu, cerkvenim upravam, ter slavnemu občinstvu pristno

Voščene sveče

kilogram po 2 gld 45 nč

Ha so one sv. č., koje nosijo protokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.
Sveče služboje vrste za pogrebe in postranko razsvetljavo cerkva dobivaj se po jako nizkih cenah.

Prodajem tudi tamijan za cerkve:

Laerims najfineji klgr. po gld. 1.20	
odlični " " " " 1. —	
Granis " " " " —.60	

Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske monarchije poštneinje prosto.

G. Tönnies

Ljubljana.

Tovarna strojev in kovačnica za kotle.

Spécialitetat: žage in stroji za obdelovanje lesa.

Naznanilo.
Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki ie zajedno URAR priporoča še toplo p. n. ob“ činstvo za popravljanje vsakovrstnih ur. Udarn- Friderik Colija, vratar hiše št. 8 via Solitario